

NIEOBŁĘDLIWIY (4) *ai*

nieobłądliwy (3), **nieobłądliwy** (1); nieobłądliwy *WujJud, KochPs, KochEpit*; nieobłądliwy *RejZwierc*.

W pisowni łącznej (3), w rozłącznej (1).

e oraz o jasne.

sg f N nieobłądliwã (1). ◊ G nieobłądliwój (1). ◊ pl A subst nieobłądliwé (1). ◊ I f nieobłądliw(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obłądliwy.

1. Nie powodujący błędzenia; niekręty, niezawily; przen (2) :

*Wyrażenie: »nieobłądliwa droga, ścieżka« (1:1): Rozeznayże to łam/ iefliże to nie ieft włafnie błogofławionj/ á iefli nie chodzi právemi á nie obłądliwemi drogámi po tych głuchych lefiech obłądnego fwiátá tego. *RejZwierc* 138v; *KochPs* 34.*

2. Nie zawierający błędów, nie wprowadzający w bład; niekłamliwy, prawdziwy, właściwy (2) : Iefli [*wiara wasza*] nieobłądliwa; dam łie ná towarzyłze y bráciá wáfzę Trideity *WujJud* 2v; Táfkiego wieku tedy téy parze vcćiwéy/ Wedle łwéy obietnice życz nieobłądliwéy *KochEpit* A4.

Synonimy: 2. niebłądny, niefáfszywy, niekłamliwy, nieobłudny, nieomyłny, prawdziwy.

Cf NIEOBŁĘDNY, OBŁĘDLIWIY